Quan l'árbitre xiula per co[illegible]
«Hencsenuferal» [illegible]

Gran esperoració.

Braus i entusiastes, fan els nostres belles passades i al cap de poc piloteig, l'Alcántara figuerenc, d'un xut magnífic, fica als de l'Iluro un goal de mestre. Una ovació esclata.

En Bromburlat aplaudeix, pica de peus, i amb tanta vehemencia tira a rodar el cistell dels cacahuets, que la dona que passava, amb les balances entalle com l'estátua de la Justicia.

Centrada la Repa, aquesta invadeix rápidament els nostres dominis sábiament portada pels peus (trinxats del dissapte) dels encoraginats matarilles o matarinas, com vulguin).

Quatre cops ben donats i ens en fan un com una casa.

Ja no [illegible]

Els nostres es posen dolents i tenen mal encert. No [illegible] i els altres ¡patam! ens en fiquen un [illegible]

Malum [illegible] que diuen els russos.

A la mitja part, els comentaris son per a tots els gustos.

A la segona veig clarament que no hi ha res a fer. Hi ha un [illegible] que «atiende» per Huesca, i que quan arronca em fa mes por que una trepitjada d'en Kid.

En Bromburlat está groc.

¡Coall[illegible] ens en han fet un altre.

Això es la «[illegible]le». La meva estilográfica, embargada per la emocion» (no perque no l'hagi pagada) s'em [illegible] a plorar i amb un no res vessa en llagrimes tota la tinta. La consolo com puc, i d'cabo escriguent una sentencia per a ús dels [illegible] anomenats del nostre equip com a «estrelles» i que a mi em semblen molt inferiors a d'altres menys alabats i que son mes d'admirar. (Ellas, per exemple, que es mestre en voluntat i valentia, i un dels equipiers mes eficaços de la Unió).

Aquí va la decima exclusivament per els tres interfectes:

Si voleu ser campions
«trajal por las alturas»
deixeu-vos de fer posturas
i jogueu amb mes coratge.
Tirar els braços endarrera,
posar la cara d'atletes,
tot això son grans puntetes
que no van de cap manera.
Corre amb estil estrafet
i fins caiguent quedar bé
es tot el joc d'en ——
com d'en —— i del «gran» ——

KIK-OFF.

Nota: Les ratlles indiquen tres noms que el censor ha taxat i que poden col·locarse al gust del consumidor.

RESULTAT DE VICH.—Vich 0. Unió 6.

¡Hurra pels nostres!

A RUTH ROLAND.—No deu fer-ho mai. Si vostè li agrada, deixi'l obrar peró vostè no s'anticipi.

A ROMEO I JULIETA.—¿Dec seguir estimant-la? pregunta vostè. Si dona, sí. ¿Podrem casar-nos? segueix preguntant. Es clar que podran casar-se si vosté, com sembla ser, en té un desitg vivíssim. De vosté depén tot, i per a conquistar als seus pares valguí's especialment de ferlo's-hi compendre les bones qualitats que d'ell m'esmenta: bò, simpàtic, honrat, i trevallador.

Es clar que si son molt joves, els pares de vostè no poden consentir obertament aquestes relacions, i deuen fer com aquell que no ho vol.

Peró deixi pasar algun temps, segueixin estimant-se sempre més, i ja veurá com un dia amb bons medis i sobretot amb la «santa insisténcia» vindrá el consentiment patern.

Si vostè, com em diu, l'estima de debó, no es cansará d'insistir; i si no s'en cansa, i els seus pares veuen que sols amb ell pot ser feliça, de cap manera vull jutjar-los tant crudels que s'hi oposin.

Avui dia, les questions d'interessos son una minça barrera que pot enderrocar-se fácilment. Anim doncs, i estimi'l força, peró això sí, li repeteixo, si son massa joves deixin passar un temps mes o menys llarc segons l'edat que tinguin, perqué quan vosté insisteixi amb els seus pares, aquets comprenguin que vosté ja es prou crescuda i té prou experiéncia per a volguer lo que mes li convé.

A MAX.—Veritablement vostè m'intriga.

I en quant a lo que em pregunta, ella, millor que jo, podrá dir-li, si vol ser sincera. I si no li vol dir, malfiis i vigili.

LA PROFESSORA MARY.

CORRESPONDENCIA

B. HOME B.—Sou un brut.

BRUSILOFF.—¡Deu ens dongui gent que ens entengui?

Xòquila, i per molts anys. que d'are endavant ja pot considerar-se dels nostres,

PIK I POK.—Anirá un xic retallat.

SERAPI PÍ.—Ho publiquem.

Q. Q. Q.—No pot ser.

SOLUCIÓ A L'ENDEVINALLA:

Un paraigua espatllat.

(Lo de blanc és per despistar).

Dirigir tota la correspondencia al Sr. Director de

L'AGAPITU

CIUTAT.

No es retornen els volguts.

Imp. J. SERRA, Cervantes, 21.—Figueras